

मूलश्लो

“करयद्दीपपात्रेण हस्ता मन्त्रपुरीषके ।
मन्त्रतुल्यान्तु पानीयं पीत्वा चान्द्रायणश्चरेत् ॥”
रति इहम्ननुः ॥ १ ॥

एहीतजलपात्रस्य मन्त्रोत्सर्गं दोषो यथा,—
“वारिपात्रं करे धत्वा मन्त्रं जपति यो नरः ।
सुरापात्रधर्मं पात्रं तच्छलं मदिरासमम् ॥”
रति कर्मलोचनम् ॥ १ ॥

वशब्दमन्त्रस्य दोषो यथा,—
“निःस्वाः वशब्दमन्त्राः स्युर्नृपा निःशब्दधारया ।
भीमाट्टाः समजठरा निःस्वाः स्युर्घट-
सन्निभाः ॥”
रति मारुते ११ अध्यायः ॥ १ ॥

“विष्णुकान्ताजमन्त्रेण चौरबाह्यादिरक्षयम् ॥”
रति तत्रैव १०० अध्यायः ॥ १ ॥ अथ गोमन्त्र-
गुणाः । तीक्ष्णत्वम् । उच्चत्वम् । जवञ्चत्वम् ।
पित्तकारित्वम् । कटुत्वम् । जघ्रुत्वम् । रूच-
त्वम् । हृन्मुदरानाहशोषार्शोविषकुठनाशित्व-
त्वं च । रति राजवज्रम् ॥

मन्त्रलक्ष्यं, ङी, (मन्त्रे लक्ष्यम् । मन्त्रजन्तं
लक्ष्यमिति वा ।) रोगविशेषः । तत्पर्यायः ।
मन्त्रोपः २ अक्षरी ३ लक्ष्यम् ४ । रति
राजनिर्घण्टः ॥ १ ॥ अथ मन्त्रलक्ष्याधिकारः ।
तत्र मन्त्रलक्ष्यस्य विप्रलटं निदानमाह ।

“आयामतीक्ष्णौषधरूचमद-
प्रसङ्गवृत्तमृतपृष्ठयानगतं ।
आनूपमस्याध्यग्रनादौषोर्वातं
स्युर्मन्त्रलक्ष्याणि वृथां तथापौ ॥”

तीक्ष्णौषधं राजिकाशूरबाह्यद्वयम् । रूचेति
मद्यविशेषवत् । प्रसङ्गः सततं सेवा । वृत्तं
नर्तनम् । निश्चेति द्विविधः पाठः । इतपृष्ठ-
यानात् आन्वादिना गमनात् । आनूपं प्रचुर-
जलदेशभवं भक्ष्यम् । अरौ वातिकपैतिक-
श्लेष्मिकवाग्निपातिकशूल्यजपुरीषजशुक्रजाक्षरी
जाणि । तस्य संप्राप्तिपूर्वकं जलजमाह ।

“एयस्युलाः स्त्रैः कुपिता निदानैः
सर्वैः यथा कोपतुपीव वसौ ।
मन्त्रस्य मार्गं परिपोडयन्ति
यदा तदा मन्त्रयतीह लक्ष्यात् ॥”

तैव वातिकमाह ।
“तीव्रा रजो वज्रवक्त्रिमेद्रे
स्वयं सुहृर्मन्त्रयतीह वातात् ॥”
तीव्रा मारणाश्लिका वज्रबाह्वर्मेद्राबासन्त-
राजसन्ती ॥ १ ॥ पैतिकमाह ।

“पीतं सरक्तं सरक्तं सदाहं
लक्ष्यं सुहृर्मन्त्रयतीह पितात् ॥”
लक्ष्यमिति क्रियाविशेषवत् । श्लेष्मिकमाह ।
“वस्त्रैः सनिङ्गस्य गुल्लशोषौ
मूत्रं सपिच्छं कषमन्त्रलक्ष्ये ॥”
सपिच्छं पिच्छलम् । सान्निपातिकमाह ।
सर्वाणि रूपाणि च सान्निपातान्तु
भवन्ति तन्तु लक्ष्यतमं हि लक्ष्यम् ॥”
लक्ष्यं मन्त्रलक्ष्यम् ॥ १ ॥ शल्यजमाह ।

मूलश्लो

“मन्त्रवाहियु शल्येन चतैव्यभिहतैव वा ।
मन्त्रलक्ष्यं तदाघाताज्जायते भ्रष्टदाख्यम् ॥
वातलक्ष्येण तुल्यानि तस्य लिङ्गानि निर्दिशेत् ॥”
मन्त्रवाहियु सोतःसु । शल्येन कण्ठकेन । चतैव
सचतौल्लतैव अथवा व्यभिहतैव सुहरादिभि-
रभिहतैव । तदाघातात् मन्त्रमार्गाघातात्
मन्त्रलक्ष्यं जायते । भ्रष्टदाख्यं मारकं तस्य
शल्यजस्य ॥ १ ॥ पुरीषजमाह ।

“श्लतस्तु प्रतीघाताद्वायुविगुणतां गतः ।
आधानं वातशूलञ्च मन्त्रलक्ष्यं करोति च ॥”
प्रतीघातात् निरोधात् । विगुणतां दुष्टताम् ।
शुक्रजमाह ।
“शुक्रदोषैरुपहते मन्त्रमार्गं विधारिते ।
समुद्रं मन्त्रयेत् लक्ष्यादक्षिमेहनशूलवान् ॥”
उपहते दूषिते ॥ १ ॥ अक्षरीजमाह । अक्षरी-
हेतुकचापि मन्त्रलक्ष्यसुदाहृतम् । सस्युतेः
शर्कराजमपि मन्त्रलक्ष्यसुक्रमञ्च तु तस्य नव-
संख्यानिराद्युर्ध्वमक्षरीशर्करयोः साम्यमाह ।

“अक्षरी शर्करा चैव तुल्यासम्भवनञ्चये ।
विशेषञ्च शर्करायाः श्ल्यु कौर्तयती मम ॥”
सम्भवः कारणम् ।
“पथ्यमानाक्षरी पिताच्छीव्यमाणा च
वायुना ।
विसृक्तकफसन्धाना चरन्ती शर्करा मता ॥”
पित्तेन पथ्यमाना मन्त्रशुक्रश्लेष्मसंहतिः प्रथमं
पित्तेन बन्धनकर्मणा पथ्यमाना । पश्चाद्वातेन
श्लेषिता कफेनाश्लिष्टा अक्षरी । चैव विसृक्त
कफसन्धाना तत्कफपात्रेणा सती शर्करारूपा
मन्त्रमार्गात् चरन्ती शर्करा मता । एतावता
किञ्चिदेव भेदः ॥ १ ॥ शर्कराया उपद्रवनाह ।
“हृतपौडा वेपथुः शूलं कुचावपिच दुर्बलः ।
तथा भवति मन्त्र्यां च मन्त्रलक्ष्यं दाख्यम् ॥”
शूलं कुचाविल्लयः । तथा शर्करया ॥ १ ॥
अथ मन्त्रलक्ष्यस्य चिकित्सा ।

“त्रिकण्टकारग्वधर्भकाश-
यवासधानोमिरिभेदपथ्याः ।
विद्वन्नि पीता मधुनाक्षरीच
समीपमन्त्रोरपि मन्त्रलक्ष्यम् ॥”
त्रिकण्टादिद्रावः ॥ १ ॥

“एलाक्षमेदकशिलाजतुगेः सुराया-
मेर्वाख्यौषधव्योतमकुक्रुमानाम् ।
चूर्वाणि तक्षुजलञ्च तुजितानि पीत्वा
प्रबन्धमन्त्रोरपि जीवति मन्त्रलक्ष्ये ॥”
एलादिपूष्यम् ॥ २ ॥

“अथोरजः सस्यपिष्टं मधुना सह योजितम् ।
मन्त्रलक्ष्यं निहत्याशु संकीर्णं दिवसजयात् ॥ ३ ॥
गुडेन मिश्रितं चौरं कटुञ्च कामतः पिबेत् ।
मन्त्रलक्ष्ये तु सर्वेषु शर्करायाश्च निवृत्तः ॥ ४ ॥
धाचौरसञ्चौरसं पिबेद्वा
लक्ष्ये सरक्ते मधुना विमिश्रम् ।
शल्याभिघातोत्थितमन्त्रलक्ष्ये
वाय्या क्रिया मादतलक्ष्यतुल्या ॥ ५ ॥

मूलदो

काथो गोक्षुरबीजस्य यवचारसमन्वितः ।
पीतः प्रशमयत्येव लक्ष्यं विद्वृधारणोत्थितम् ॥ ६ ॥
चिफलायाः सुपिष्टायाः कल्कं कोजसमन्वितम् ।
वारिणा जवणीकृत्य पिबेन्मन्त्ररत्नापहम् ॥ ७ ॥
कोजं वदरम् ।
गुडमामजकं दृष्यं अममं तर्पणं प्रियम् ।
पिताच्छुग्दाहशूलमन्त्रं मन्त्रलक्ष्यं हरं परम् ॥ ८ ॥
सपादश्रावतुलितो यवचारः शितायुतः ।
भक्षितो नाशयत्येव मन्त्रलक्ष्यं न संशयः ॥ ९ ॥
द्राक्षाशितोपलाकल्कः पीतः कर्मभित्तो नरैः ।
मसुना पलमात्रेण मन्त्रलक्ष्यं यपोहति ॥ १० ॥
समूहगोक्षुरकाथः शितामाक्षिकं संयुतः ।
नाशयेन्मन्त्रलक्ष्याणि तथैवोष्णसमीरयम् ॥ ११ ॥
उष्णसमीरयं उष्णवातं मन्त्राघातविशेषम् ।
रति भावप्रकाशः । (तथास्य चिकित्सा-
प्रकारान्तरम् ।
“सुशीतं जलं कर्ममात्रं स्यात् मन्त्रलक्ष्यं हृतम् ।
दध्यमुना च संमिश्रयन्मूत्रं सुखप्रदम् ।
मन्त्रलक्ष्यं यवचारपूर्वं हिन्दुप्रयोजितम् ।
कुशाश्च समादाय शर्करासहितं पिबेत् ।
यो हि चिदोषसम्भतमन्त्रलक्ष्यनिवारयः ॥”
“आरवधफलं मूत्रं दुराजभा धान्यकप्रता-
वय्यैः ।
पाषाणभेदपथ्ये कायोऽयं मन्त्रलक्ष्ये स्यात् ॥”
रति हारैति चिकित्सितस्थाने ९६ अध्याये ॥
अथात्र पथ्यानि ।

“अथो यथादोषमयं गबोऽपि
पुरातना शोहितशालयश्च ।
तत्रं पयो दध्यपि गोप्रसृतं
धन्वाभिर्घं सुहरसाः शिता च ॥
पुरात्कुशाकल्कं पटोर्णं
मदार्द्रकं गोक्षुरकः कुमारी ।
गुवाकलक्ष्णूरकनारिकेल-
तान्दममाणाश्च शिरांसि पथ्या ॥
तालाश्लिमप्लात्रपुवं वृष्टिश्च
श्रीतानि प्राणान्यग्रानि चापि ।
प्रनीरनीरं हिमवायुका च
मिचं वृथां स्यात् सति मन्त्रलक्ष्ये ॥”
अथापथ्यानि ।

“मद्यं अमं निधुवर्णं मजवाजियानं
सर्वं विरहमश्रनं विषमाश्रनश्च ।
तामूलमस्यलववाङ्गकतेजशष्टं
पिब्याकहिन्दुतिलसर्वपवेगरोधान् ॥
मावान् करीरमतितोक्ष्य विदाहिरूच-
मन्त्रं मुचतुजनः सति मन्त्रलक्ष्ये ॥”
रति वैद्यकपथ्यापथ्यविधियस्यै मन्त्रलक्ष्याधि-
कारे ।)

मन्त्रदोषः, पुं. (मन्त्रस्य दोषो यस्मात् ।) प्रमेहः ।
रति राजनिर्घण्टः । (यथा, सुसुते । सत्र-
स्थाने १० अः ।
“पदवकादिरिष्येव गबोऽनिलविनाशनः ।
मन्त्रदोषहरो ह्ययः पिपाषाणो रपिप्रदः ॥”